

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/76/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512200143
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2512200143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci navrhovateľa: U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/X, B., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou Mgr. W. B., bytom P. X, B., proti odporkyni: U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/X, B., o zvýšenie výživného, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 19. apríla 2012, č.k. 5P/5/2012 - 51, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti, v časti nedoplatku na zročnom výživnom a v časti trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 5P/8/2008 - 136 zo dňa 05.10.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoP/83/2009 - 158 zo dňa 26.01.2010 tak, že s účinnosťou od 09.01.2012 zvýšil výživné odporkyne na navrhovateľa na sumu 76,- eur mesačne a nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 09.01.2012 do 19.04.2012 vo výške 187,03 eur povolil odporkyni splácať v mesačných splátkach po 6,- eur, splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok a vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1 a 2 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný. Dokazovaním bolo zistené, že navrhovateľ ako študent strednej školy z objektívnych dôvodov nemá vlastné príjmy a stále je preto odkázaný výživou na svojich rodičov. Z dokazovania bolo tiež zistené, že otec si voči nemu dobrovoľne plní vyživovaciu povinnosť nielen vo výške primeranej jeho schopnostiam a možnostiam, ale aj vo väčšom rozsahu, zatiaľ čo matka platí na základe súdneho rozhodnutia iba 30 % zo sumy životného minima, ktorá suma už nezodpovedá jej schopnostiam a možnostiam, ani zmeneným pomerom na strane navrhovateľa. Ostatný raz bolo výživné upravené rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 5P/8/2008 - 15 zo dňa 05.10.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoP/83/2009 - 158 zo dňa 26.01.2010, kedy pri určení výživného súd vychádzal z priemerného čistého mesačného zárobku otca cca 700,- eur a zistenia, že matka bola nezamestnaná, evidovaná ako uchádzač o zamestnanie bez nároku na dávky v hmotnej núdzi. V tom čase matka nemala žiaden príjem s výnimkou prídavkov na 3 deti vo výške 63,75 eur, pričom prevažnú väčšinu výdavkov rodiny na bývanie a domácnosť hradil otec detí. Maloletý brat navrhovateľa, I., bol v tom čase žiakom 5. triedy základnej školy, navrhovateľ bol žiakom 2. ročníka SPŠE v Piešťanoch a plnoletá U. bola študentkou 2. ročníka Slovenskej poľnohospodárskej univerzity,

ktorej otec mesačne platil výživné vo výške 100,- eur a v prípade potreby uhrádzal aj ostatné výdavky. V súčasnosti je navrhovateľ už v maturitnom ročníku strednej školy, ktorý je finančne náročný z dôvodu zvýšenia výdavkov na stužkovú a prijímacie pohovory na vysoké školy, pričom len tieto samotné stáli navrhovateľa vyše 350,- eur. Ďalšie odôvodnené náklady spojené so štúdiom navrhovateľa predstavujú v súčasnosti cca 105,- eur (cestovné, stravné v škole, internet), v čom však nie sú zahrnuté náklady na bežnú stravu, ošatenie, hygienické potreby, školské potreby, kultúrne a športové vyžitie primerané veku, telefón, poisťku, pričom je zrejmé, že aj tieto musí navrhovateľ uhrádzať. Celkovo možno uvažovať minimálne o sume 250,- eur mesačne, potrebnej na zabezpečenie odôvodnených potrieb navrhovateľa. Súd ďalej skúmal schopnosti a možnosti oboch rodičov, pričom zistil, že obom rodičom trvá vyživovacia povinnosť voči ďalším dvom súrodencom navrhovateľa, rodina žije v spoločnej domácnosti, pričom všetky náklady na domácnosť uhrádza otec zo svojho priemerného čistého zárobku 807,- eur, z ktorého súčasne zabezpečuje vlastné potreby a potreby všetkých troch detí. U odporkyne bolo zistené, že je dlhodobo nezamestnaná bez toho, aby jej v tom bránili vážne dôvody. Je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie od 24.02.2004 po dobu viac než 8 rokov. Naposledy bola podľa jej vyjadrenia zamestnaná od júla do septembra 2007 na dohodu a po zatvorení prevádzky viac nepracovala s výnimkou krátkej brigády asi pred dvomi rokmi. Pritom odporkyňa je vyučená predavačka, býva vo väčšom meste, kde má viac pracovných príležitostí, napriek tomu nevynakladá cielene žiadne primerané úsilie, aby si prácu skutočne našla, dokonca podľa vyjadrenia úradu práce odmietla ponúknuté pracovné ponuky. Argument odporkyne, že v práci jej bránia zdravotné problémy (plochá noha), neobstojí, pretože ide o problém vyskytujúci sa u väčšiny populácie, ktorý je ľahko korigovateľný špeciálnou obuvou a rešpektovaním odporúčaní lekára. Správanie odporkyne bolo potrebné hodnotiť ako vzdanie sa bez dôležitého dôvodu príjmu, ktorý by inak ako predavačka mohla dosahovať, a to vo výške minimálne 400,- eur mesačne. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd určil odporkyňu povinnosť platiť navrhovateľovi výživné v sume 76,- eur, pričom vychádzal z odôvodnených potrieb navrhovateľa v zistenej mesačnej výške 250,- eur, z ktorých časť vo výške 22,- eur je pokrývaná prídavkami na dieťa a zvyšnú časť vo výške 228,- eur by mali zabezpečovať obaja rodičia podľa výšky svojich príjmov, teda otec vo výške dvojnásobku výživného plateného matkou, keďže jeho príjem je dvojnásobný než príjem, ktorý dokáže matka dosahovať. Takto by mal otec poskytovať navrhovateľovi výživu v sume cca 152,- eur a odporkyňa vo výške 76,- eur, pričom súd vzal do úvahy i vyživovaciú povinnosť na mal. l., určenú odporkyňu súdom vo výške 40,- eur, ale aj vyživovaciú povinnosť na plnoletú dcéru U., o výške ktorej v súčasnosti prebieha súdne konanie. Súčasne súd rozhodol i o zročnom výživnom za obdobie od účinnosti úpravy do rozhodnutia súdu, ktorý nedoplatok povolil odporkyňu splatiť v mesačných splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil s prihliadnutím k pomerom odporkyne. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že ich náhradu, vzhľadom k pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní, nepriznal žiadnemu z nich.

Proti vyhovujúcej časti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, ktorá navrhla rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietla, že súd nezohľadnil ani jednu skutočnosť v jej prospech, nezohľadnil žiaden jej argument, v rozsudku uviedol dôkaz - vyjadrenie úradu práce, s ktorým nebola vôbec oboznámená, a ku ktorému sa nemohla vyjadriť, zľahčil jej zdravotné a iné problémy, pre ktoré si nemôže nájsť vhodnú prácu, pri výpočte nezohľadnil daňový bonus, ani nezdaniteľnú sumu na ňu a i v predchádzajúcich konaniach rozhodol opakovane v jej neprospech. Uviedla, že nie je dobrovoľne a z vlastnej viny nezamestnaná, ale nezamestnaná z dôvodu, že sa jej doposiaľ nepodarilo nájsť prácu i napriek tomu, že je aktívna pri hľadaní práce, o čom svedčí napr. i to, že je stále evidovaná na úrade práce, ktorému mesačne preukazuje rôznymi potvrdeniami od zamestnávateľov to, že si aktívne, avšak neúspešne, hľadá prácu. Taktiež súdu doložila potvrdenie o absolvovaní rekvalifikačných kurzov, čo je dôkazom toho, že má snahu získať si prácu a s úradom práce spolupracuje. Podľa vyjadrenia lekára jej ortopedický problém nemôže ľahko skorigovať nosenie špeciálnej obuvi, ako to s veľkým zľahčením uviedol súd vo svojom rozsudku, ale ortopéd jej odporúča operáciu nohy. Poukázala na to, pred cca 7 rokmi mala vážnu dopravnú nehodu a bola 10 dní v umelom spánku a 1,5 mesiaca bola v nemocnici, čo ju natrvalo poznačilo po telesnej i psychickej stránke, trpí zvýšenou únavou a jej sebadôvera je veľmi nízka, čo pôsobí na potenciálnych zamestnávateľov veľmi nepriaznivo.

K odvolaniu odporkyne sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správny.

Predmetom konania, vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5P/5/2012 je zvýšenie výživného odporkyne na navrhovateľa. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 5P/8/2008 - 136 zo dňa 05.10.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoP/83/2009 - 158 zo dňa 26.01.2010 tak, že s účinnosťou od 09.01.2012 zvýšil výživné odporkyne na navrhovateľa na sumu 76,- eur mesačne a nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 09.01.2012 do 19.04.2012 vo výške 187,03 eur povolil odporkyni splácať v mesačných splátkach po 6,- eur, splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok a vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa v časti vyhovievania návrhu, rozhodnutia o nedoplatku na zročnom výživnom, ako aj trovách konania.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Správny bol postup súdu prvého stupňa, ktorý porovnal pomery a okolnosti, z ktorých sa vychádzalo pri ostatnej úprave výživného s pomermi a okolnosťami v čase nového rozhodovania o výživnom, na základe čoho dospel k správne záveru, že došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu predchádzajúceho rozhodnutia. Súd prvého stupňa sa vypořiadal so všetkými podstatnými námietkami odporkyne a vzhľadom na to, že táto ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento nepodal návrh na ich priznanie a z obsahu spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy v súvislosti s odvolacím konaním vznikli.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.